

Evangelí del diumenge de la setmana V de durant l'any: sal i llum

“Vosaltres sou la sal de la terra. (...) Vosaltres sou la llum del món”. El cristià és sal i llum del món quan, amb l'exemple i la paraula, porta a terme una activitat apostòlica intensa.

Evangelí (Mt 5, 13-16)

-Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada? Ja no és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del

món. No es pot amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya, i ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa. Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel.

.....

Comentari

Immediatament després d'exposar les Benaurances (*Mt* 5, 1-12), Jesús parla als que, en mig del món, estan cridats a acollir la seva paraula i fer-la vida. Ho suggereix amb unes imatges molt expressives: la sal i la llum.

La salaó per conservar els aliments era força important quan no es disposava dels sistemes frigorífics

actuals, i a més els proporcionava un toc de sabor. La sal evita la corrupció alhora que fa més gustós el menjar; i això ho aconsegueix discretament, dissolta en la resta d'ingredients. A l'Antic Testament es reconeix a la sal un valor purificador (cf. *Ex* 30, 35) i és símbol de fidelitat (cf. *Nm* 18, 19). En aquest sentit, els deixebles del Crist som convidats a ser sal en tots els ambients on desenvolupem la vida, purificant-los i fent-los agradables.

A Palestina, en temps de Jesús, la sal d'ús domèstic no era gaire refinada. Es tractava de material procedent de la mar Morta barrejat amb moltes impureses. Per fer-lo servir, es diluïa i es retirava el sobrant. De vegades la substància tenia molt més pols que sal, per la qual cosa la dissolució resultava gairebé insulsa, de manera que no servia per a res i es rebutjava llençant-la per terra.

Jesús se serveix d'aquesta experiència de la vida domèstica per convidar-nos a mantenir la integritat en pensar i fer. La lliçó és actual, com ho recordava sant Josepmaria: “Tu ets sal, ànima d’apòstol. *Bonum est sal* —la sal és bona, llegim en el Sant Evangeli, *si autem sal evanuerit* — però si la sal es desvirtua..., res no val, ni per a la terra, ni per als fems; es llença fora com a inútil. Tu ets sal, ànima d’apòstol. —Però si et desvirtues...” [1].

Per la seva banda, la llum és imprescindible per veure, i s'encén perquè il·lumini, no per ser amagada. Endemés, té un sentit teològic profund. El Verb, que existia des del principi al costat de Déu i que és Déu, és “la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes” (*Jn* 1, 9), i els deixebles de Crist, participant de la seva claredat, són cridats a ser resplendents “com estrelles en el món” (*Fl* 2, 15). En els

textos litúrgics antics s'anomena el baptisme “il·luminació”, de manera que el batejat “un cop il·luminat” (Ac 10, 32), esdevé “fill de la llum i del dia” (1 Te 5, 5), i “llum” ell mateix” [2].

El cristià és sal i llum del món quan, amb l'exemple i la paraula, porta a terme una activitat apostòlica intensa. El concili Vaticà II ho ensenya al·ludint a aquest passatge evangèlic: “Als laics se'ls presenten innumbrables ocasions per a l'exercici de l'apostolat de l'evangelització i de la santificació. El mateix testimoni de la vida cristiana i les obres bones, realitzades amb esperit sobrenatural, tenen eficàcia per atraure els homes cap a la fe i cap a Déu, perquè diu el Senyor: *Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel* (Mt 5, 16)”[3].

L'acció apostòlica a què Jesús crida resulta especialment urgent en un món secularitzat on, com assenyalava el beat Àlvar del Portillo, “innombrables persones s'aparten d'Ell en tots els ambients de la societat. Nosaltres, amb tants altres cristians que també treballen pel Crist al si de l'Església, hem de construir –com m'agrada repetir aquesta idea!– com un mur de contenció que freni els homes en la seva boja fugida de Déu, amb el desig de convertir-los en apòstols que contribueixin que les ànimes tornin a Déu. I què som nosaltres? Una mica de sal, una mica de llevat ficat a la massa de la humanitat (cf. *Mt* 5, 13). Aquesta sal i aquest llevat, però, amb la gràcia de Déu i la nostra correspondència, tornarà el sabor diví als qui s'han tornat insípid, farà fermentar la farina, fins a transformar-la en un pa bo” [4].

.....

[1] Sant Josepmaria, *Camí*, n. 921.

[2] Cf. *Catecisme de l'Església catòlica*, 1216.

[3] Concili Vaticà II, *Apostolicam actuositatem*, n. 6.

[4] Beat Àlvar del Portillo, *Homilia*, 28 de novembre de 1987, a *Romana* 5 (1987), p. 234.

Francisco Varo

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-diumenge-de-la-setmana-v-de-durant-lany-sal-i-llum/> (15/03/2026)